

De Jamaica Dreamboys

(Jonny's letzte Butterfahrt)

Komedie in drie bedrijven

door

HELMUT SCHMIDT

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **De Jamaica Dreamboys - Jonnys letzte Butterfahrt** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HELMUT SCHMIDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1999 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ank van Hemert - eigenaresse van een niet druk beklante cafélokaliteit en derhalve bereid op allerlei andere manieren 'n paar euro bij te verdienen

Johnny Wegeman - werkloze schlemiel, die Ank's mededogen heeft verworven en haar daarvoor in de plaats helpt met allerlei dubieuze zaakjes

Olaf de Bruin - vriend en rechterhand van Johnny, maar in feite niet voor dat soort werk in de wieg gelegd

Dirk Dommel - kelner bij Ank, om zijn niet al te breed studentenbestaan financieel 'n beetje op te krikken

Filke - eveneens studente en bij Ank met dezelfde intentie doende als Dirk

Kurt Ouwerkerk - meesteroplichter, die er zijn beroep van gemaakt heeft de medemens op allerlei manieren geld te ontfutselen

Nancy Broekhuizen - zijn even gehaaide compagnon en in geen enkel opzicht voor hem onder doend

Melina Korevaar - het zoveelste slachtoffer van Kurt, dat met hem te maken krijgt in zijn rol van huwelijkszwendelaar

Loes Deurenberg - werkster bij Ank, enerzijds met een fijne neus voor onregelmatigheden, anderzijds lijdend aan achtervolgingswaan

DECOR:

Alliedrie de bedrijven spelen in dezelfde ruimte en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kan links 'n deur met het opschrift "Toilet". In de korte kant rechts 'n deur met het opschrift "Privé". In de brede achterwand, overwegend links, de eigenlijke cafédeur, tevens de toegang tot het erachter liggende zaaltje. De ruimte is ingericht als 'n cafélokaliteit. Wel gezellig en netjes, maar beslist niet supermodern. Rechts achter het buffet, met tapinstallatie, maar die hoeft niet te werken. Achter het buffet 'n rek met glazen en allerlei flessen. In de open ruimte staan tafeltjes met stoelen, zoveel als de omstandigheden toelaten. Tegen de achterwand hangen twee onduidelijke montagefoto's, of twee onscherpe foto's van een bewakingscamera, waarboven het opschrift "gezocht", met eronder enige regeltjes verklarende tekst, die op die afstand toch niet te lezen is. De overige aankleding, waaronder bijvoorbeeld 'n kapstok, sigarettenautomaat, bier- en frisdrankreclame etc., wordt overgelaten aan de fantasie van de decorbouwer en zal grotendeels afhankelijk zijn van de mogelijkheden ter plekke. 'n Raam hier of daar zou ook wenselijk zijn, maar is niet per se noodzakelijk.

EERSTE BEDRIJF

Ank en Filke zijn achter het buffet op ietwat slinkse wijze doende, uit 'n grote fles kleine flacons te vullen; op het buffet staat al 'n lege parfumfles, alsmede 'n doos, met daarin reeds een aantal gevulde flesjes.

Ank: 'n Beetje voorzichtiger Filke, je giet er teveel van het kostbare spul naast.

Filke: De trechter is te groot.

Ank: (*vriendelijk*) Filke, hoe vaak hebben we deze omvulprocedure al niet gedaan en tot nu toe heeft de trechter wel gepast. (*Filke giet verder, Ank sluit de flacons, zet ze in de doos*) Eens kijken, hoeveel hebben we er nu al? (*telt globaal*)

Filke: Dit is al de tweede fles, dus ik schat, dat 't er zo'n kleine veertig zullen zijn.

Ank: Wel, dan deze twee laatste nog, moet 't voor vandaag maar genoeg mee zijn. Samen met de bestaande vaste voorraad, zijn 't er nu over de honderd. Maar stinken, dat 't spul weer doet! Gadsie-derrie!

Filke: Zeg dat wel. Het ruikt hier als in 'n bordeel.

Ank: Ho ho jongedame!

Filke: Is toch waar. Vraag me af, hoe sommigen zich daarmee zo ongegeneerd durven vol te gieten. Er zijn erbij, die ruik je al 'n uur tegen de wind in. Als die op 'n terras bij je in de buurt zitten, stinkt 't nog erger dan 'n rioolput tegen regentijd.

Ank: Gelijk heb je. En doorgaans zijn 't ook nog juist diegenen, die het hardst protesteren tegen de milieuvervuiling. (*op horloge kijkend*) Maar ik vraag me af, waar Johnny en Olaf blijven. Hadden er toch eigenlijk al moeten zijn.

Filke: En Dirk ook. Benieuwd wat hij er deze keer van terecht gebracht heeft.

Ank: (*grinnikend*) Studenten hebben blijkbaar 'n onuitputtelijke fantasie. Waar die zo af en toe mee komt aanzetten!

Filke: Ja, die kan er wel wat van. Maar eh, over Johnny en Olaf gesproken: ze zullen toch niet tegen de lamp zijn gelopen? (*is al doende alles op te ruimen*)

Ank: Kan ik me niet voorstellen. 't Is immers al zolang goed gegaan.

Filke: Juist daarom. Als 't allemaal van 'n leien dakje gaat, zouden ze wel eens nonchalant kunnen worden. En vooral dat moederskindje van 'n Olaf zie ik er best toe in staat om...

Dirk: (*opgewekt op via midden, met 'n map*) Hallo, daar zijn we weer. (*gaat bij hen staan, vóór het buffet*)

Filke: *(nikt hem toe)* Ha, Dirk, eindelijk.

Ank: En jongen, is 't gelukt met de nieuwe merknamen?

Dirk: *(geeft haar de map)* Wat dacht je. Tweehonderd etiketten voor de meest exclusieve geuren ter wereld.

Ank: *(de etiketten bekijkend)* Dirk, je bent 'n kei! *(laat ze haar zien)* Kijk eens Filke, zijn ze niet geweldig? Wat je tegenwoordig toch niet allemaal met de computer voor elkaar kunt krijgen!

Filke: O ja, echt cool zeg. *(nauwkeuriger kijkend)* Maar die namen! Goeiegenade, Dirk! Denk je niet, dat je deze keer wel 'n beetje te ver bent gegaan?

Dirk: Hoezo?

Filke: "Killing the devil!"

Ank: *(enthousiast)* Klinkt toch fantastisch!

Dirk: *(grinnikend tot Filke)* Ank heeft gezegd, dat ik m'n fantasie rustig de vrije loop kon laten. Het moesten werkelijk opvallende namen zijn nietwaar Ank?

Ank: Klopt helemaal. Van tijd tot tijd moet je met iets nieuws komen. Dat stimuleert de verkoop.

Filke: Kan wel. Maar bij "Atlantic death" vraag ik me toch wel af, of de aspirantkopers er daadwerkelijk warm voor zullen lopen. Ik kan 't me tenminste niet voorstellen.

Ank: Toe nou, Filke. Ik ben van mening, dat Dirk absoluut goed werk heeft geleverd.

Filke: Alsjeblieft Ank, zeg nou zelf, "Atlantische dood", zou jij zoiets kopen? Dat klinkt toch als de titel van een horrorvideo. En dit, "Killing the devil", "Doodt de duivel", daarvan lopen je de rillingen gewoon over de rug.

Dirk: *(grinnikend)* Net als van 't spul, dat jullie op deze wijze versneden doorverkopen.

Ank: Niet zo zwaar op de hand, Filke. 't Is immers Engels en daar begrijpt de helft sowieso niets van. Hoofdzaak is, dat de namen van de parfums interessant en opwindend klinken, dan rinkelt bij mij de kassa.

Dirk: *(grinnikend)* En de echo daarvan zal ook tot in mijn portemonnee blijven doorklinken, hoop ik.

Ank: Natuurlijk jongen. Och ja zeg, *(grijpt al in de la)* wat krijg je voor die etiketten?

Dirk: *(vrolijk)* Ach wat, ik heb 't werk immers zelf gedaan. Je mag ze van mij cadeau hebben. Als de rest maar klopt.

Ank: Maar zeker Dirk. Tien procent van de winst. Maar je zult moeten wachten, totdat we de spullen in de kelder verkocht hebben.

Filke: En dit persoontje mag daar dan natuurlijk ook op rekenen, nietwaar. Ik ben net zo goed 'n armlastige studente, dat weet je.

Ank: Maak je geen zorgen, juffertje, voor jou geldt hetzelfde. Ik kan twee zulke zielenpoten toch niet in de steek laten. Temeer, daar jullie bij mij voor het overige toch al niet teveel verdienen.

Dirk: *(luchtig)* Ik ben geroerd door zoveel spontane eerlijkheid.

Filke: *(spottend tot Dirk)* Kijk dan maar uit, dat je niet in die roerselen verdrinkt.

Ank: Goed kinders, dan hoeven we er nu alleen nog maar voor te zorgen, dit spul hier morgenmiddag aan de hopelijk in groten getale komen opdagende dames te slijten. Hebben jullie de folders verspreid?

Filke: O ja, allemaal.

Ank: Maar niet in deze plaats, hoop ik?

Filke: Nee, nee, hier hoeft daar niemand iets vanaf te weten.

Ank: Grandioos. Dan kunnen jullie nu met de flesjes naar de keuken gaan, om er de etiketten op te plakken.

Dirk: *(neemt de doos)* Wordt aan gewerkt.

Filke: *(al met Dirk bij de deur rechts)* Vertel eens Ank, waarom doe je dit eigenlijk allemaal?

Ank: Wat?

Filke: *(doelt op de doos)* Nou, dit hier en 't keldergebeuren, om 't zomaar eens te noemen. Ik bedoel, alles, waaraan ook maar 'n paar euro te verdienen is, grijp je met twee handen beet.

Ank: Vind je 't gek? Je kunt deze lokaliteit toch moeilijk 'n vetpot noemen.

Filke: Nooit aan gedacht om ze dan maar van de hand te doen?

Ank: Och nee. Weet je, daar komt ook 'n beetje sentiment bij kijken. Ik heb dit hier op 'n gegeven moment van m'n ouders overgenomen en kan er niet zomaar afstand van doen. En vergeet niet, in dat geval zouden jullie immers op straat komen te staan.

Dirk: Zeker Ank, dat is waar. Maar anderzijds: we zijn hier nu al dik drie jaar bij je in dienst, maar zodra wij met onze studie klaar zijn, sta je voor het feit, dat je weer nieuwe hulpen moet hebben.

Ank: Ach ja, als het zover is, zal ik die ook wel weer zien te vinden.

Filke: Maar zou 't dan niet beter voor je zijn als je eh... nou ja, hoe zal ik zeggen...?

Dirk: Filke bedoelt, dat 't misschien beter voor je zou zijn om eens naar 'n geschikte partner uit te kijken en dan niet alleen in de kwaliteit van medewerker, als je begrijpt wat ik zeggen wil.

Filke: Precies, in die richting zat ik inderdaad te denken.

Ank: Ten eerste heb ik al eens ooit het trouwboekje met iemand gedeeld, ten tweede ben ik er toen al vlug achter gekomen, dat ik stukken beter af was zonder dat boekje en zonder diegene die erbij hoorde en ten derde hebben stukken onbenul als jullie, met dit soort dingen volstrekt niets te maken. En zie nu maar, dat je aan 't werk komt, anders ga ik

morgen al naar vervangers voor jullie uitkijken.

Dirk: *(met buiging, spottend)* Alles duidelijk, mevrouw. *(met Filke af in rechts)* 'n Goede hond heeft maar 'n half been nodig.

Filke: *(vrolijk)* Waf waf!

Ank: *(met 'n doek het buffet schoonvegend)* Wat weten zulke nog studerende eenden nu van de ernst des levens. Komen verdorie pas kijken. *(Johnny en Olaf samen op via midden; beiden dragen twee tot drie gevulde plastic zakken aan elke hand en zien er afgepeigerd uit, laten zich vermoeid op 'n stoel vallen; Johnny lijkt meer 'n gewieks mannetje, Olaf meer 'n sullige linkse figuur)*

Ank: Ha jongens, daar zijn jullie.

Johnny: Mens o mens, blij dat ik zit.

Olaf: Je sleept je te barsten aan dat spul.

Ank: Nou ja, hoofdzaak is, dat 't weer eens gelukt is.

Johnny: Dat is 't in elk geval. Zoals steeds.

Olaf: *(klagend)* O ja en ik heb, ook als steeds, weer duizend doodsangsten uitgestaan.

Johnny: *(tot Ank)* Altijd hetzelfde met Olaf. Schijt in de broek van angst. Als je met zo iemand moet samenwerken, ben je er mooi klaar mee.

Olaf: *(verongelijkt)* Hé vriend, wat is dat nou voor praat?

Ank: Nee Johnny, dat is niet aardig van je. Je zou eerder blij moeten zijn met Olaf's hulp. Zonder hem zou je immers telkens maar de helft kunnen meebrengen.

Olaf: Dat dacht ik toch zeker ook. En wat kan ik er nou aan doen, dat ik niet zo'n doorgewinterde boef ben dan jij? Daar hoef ik me niet eens voor te schamen.

Johnny: *(verachtelijk)* 'n Regelrechte klepzeiker ben je. Het had maar 'n haar gescheeld vandaag, of ze hadden ons, door jouw opvallend gestuntel, te grazen gekregen. En dan te bedenken, dat 't systeem al maanden feilloos werkt. Arie Schipper geeft ons telkens voor tien euro de man 'n vervalste boordkaart en wij kunnen in de tax-free-shop op Schiphol onze gang gaan. Tot nu toe is nog nooit iemand iets opgevallen, maar met dat zachtgekookt ei daar...

Olaf: *(springt woedend op, kan z'n tranen nauwelijks bedwingen)* Dan..dan regelen jullie je dubieuze zaakjes in de toekomst toch alleen! Ik heb er sowieso meer dan genoeg van. Als m'n arm moedertje wist op wat voor criminele wijze haar zoon tegenwoordig doende is...

Johnny: Dan ga toch naar je moedertje, achterlijke droogkloot!

Ank: Ho ho zeg, wat is vandaag toch met jullie? Boezemvrienden, altijd samen door dik en dun en nu opeens dit. Johnny, gebruik toch je hersens man! Als we niet eendrachtig blijven samenwerken, gaan we voor de bijl! Je kunt in Nederland zonder al te veel problemen de meest

kwaaiere dingen uithalen, maar als het gaat om gesjoemel met de belasting, beschouwen ze dat erger als 'n moord.

Olaf: (*mokkend*) Is de hele dag al zo. Bij het minste geringste gaat hij door het lint. Maar niet met mij, Johnny Wegeman, niet met mij. Ik ben niet jouw voetveeg!

Ank: (*resoluut nu*) Johnny, en nu wil ik 't weten ook! Wat is gaande?

Johnny: (*gedepimeerd*) Olaf heeft gemakkelijk praten. Hij kan nog altijd naar z'n moedertje, als het eens tegenloopt in 't leven. In tijd van nood heeft hij nog altijd iemand waarop hij kan terugvallen.

Ank: Johnny, dat is toch gewauwel! Zo ken ik je helemaal niet. 'n Volwassen kerel als jij!

Johnny: (*triest*) In 'n weeshuis ben ik opgegroeid, zonder broer of zus en zonder m'n ouders ooit gekend te hebben!

Olaf: (*echt snikkend nu*) Maar Johnny, daar kan "ik" toch niets aan doen.

Johnny: (*treurig vervolgend*) En dan is het dubbel wreed, dat ze, net nu we een zekere bron van inkomsten hebben gevonden, die tax-free-shop gaan opheffen.

Ank: (*begrijpend*) Ach, daar wringt de schoen! Maar luister, Johnny, dat is niet eerlijk. Juist, omdat ze die sluiting hebben aangekondigd, is bij ons het idee gekomen, op deze wijze te gaan hamsteren, om de goederen daarna met 'n mooi winstje te kunnen verkopen. En daar mogen we nu zo langzamerhand ook eens mee gaan beginnen, want voorraad hebben we inmiddels genoeg.

Johnny: En dat is nu net 't probleem Ank: er zal ook niets meer bijkomen, want overmorgen al gaat die shop definitief dicht. Arie Schipper vertelde 't me vanmorgen.

Ank: (*begrijpend*) Aha. En vandaar dus dat superslechte humeur van jou! Maar kom jongen, kop op. Ik garandeer je, dat we ons, tegen de tijd, dat we de hele handel uit de kelder aan de man gebracht hebben, met 'n mooi batig saldo achter de hand, wel weer iets nieuws zullen laten invallen. We zijn tenslotte met z'n drieën, moet je maar denken.

Olaf: (*borst vooruit*) Ah, dat dacht ik toch zeker ook!

Ank: (*was inmiddels al achter het buffet doende twee glaasjes limonade te schenken, komt er nu mee aan*) Zoals gezegd, Johnny, nooit het hoofd laten hangen. (*zet de glaasjes voor hen neer*) Zo, en drink nu eerst maar eens.

Olaf: (*grijpt het zijne meteen*) Ha, limonade, heerlijk! Dankjewel Ank. (*drinkt het zijne vlug leeg en daarna ook nog dat van Johnny*)

Ank: En dan mogen jullie er zo stilaan voor gaan zorgen, dat die zakken hier vandaan komen.

Loes: (*gejaagd op via midden, buiten adem, knalt deur achter zich dicht, leunt met rug ertegen*) Jeetje, dat was op het nippertje!

Ank: *(net als de anderen geschrokken)* Loes, wat is met jou? En waarom kom je nu pas?

Loes: Ik word achtervolgd! Iemand zit achter me aan! Eerst dacht ik, dat ik 't gedroomd had, daarna begon ik me steeds onprettiger te voelen op straat en na vandaag weet ik 't zeker. Wel 'n half uur heeft hij me geschaduwd! O ja, daar kan geen enkele twijfel meer over bestaan. Hij heeft 'n donker kostuum aan en 'n hoed op. Bovendien draagt hij 'n donkere bril, zodat men z'n ogen niet kan zien. En onder z'n arm heeft ie 'n diplomatentas. Daar bewaart hij gegarandeerd z'n moordinstrumenten in. En als ik vandaag of mor...

Ank: *(onderbreekt indringend)* Loes!!!

Loes: *(benepen)* Ja?

Ank: Wil je wel eens ophouden met die criminele hersenspinsels van je?!

Loes: *(benauwd)* Maar het is de waarheid, geloof me!

Ank: Alsjeblieft Loes. Sinds die overval op 't tankstation zie jij overal spoken. En trouwens, zo kan 't echt niet verder blijven gaan.

Loes: Hoe bedoel je?

Ank: Ten eerste kom je wanneer je er zelf zin in hebt en ten tweede loop je dan ook nog maar 'n beetje te dagdromen.

Loes: Logisch toch, als ik voor m'n leven moet vrezen. Maar desondanks hoef je je nog niet zo op te winden. Ik zal de tent hier heus wel schoonhouden. Al vraag ik me af waarom, want er komt sowieso geen sterveling.

Ank: Het loopt nu al tegen de avond, terwijl je 's middags om één uur moet beginnen. Dat lijkt toch werkelijk nergens meer op!

Loes: Je hoeft er heus geen drama van te maken hoor, want zelf ben je ook niet onschuldig. Of dacht je soms, dat ik niet weet, dat je met deze twee steuntrekkers hier onder een hoedje speelt?!

Olaf: Ank, wat bedoelt ze nou?

Johnny: Waar heeft die 't over?

Loes: Doe toch niet zo achterlijk, jullie. Weet je Ank, je kunt de kelder deur dan wel angstvallig gesloten houden, maar soms blijft de sleutel er toch wel eens per vergissing in zitten. En zo weet ik, dat het hol daar beneden volgestouwd is met spullen uit de tax-free-shop van Schiphol, en wel in zulke hoeveelheden, dat die daar nooit langs legale weg gekomen kunnen zijn. *(Ank heeft Olaf en Johnny ondertussen woordloos teken gegeven, dat ze met de spullen moeten aftaaien)*

Olaf: *(terwijl ze met de zakken via rechts afgaan)* Zeg Ank, als Loes dat aan de grote klok gaat hangen, dan...

Ank: *(onderbreekt)* Maak je maar niet druk, ik ben er ook nog.

Olaf: Maar mijn moedertje mag hierover in elk geval nooit iets te horen krijgen, anders... *(barst in snikken uit)*

Johnny: (*hem afduwend*) Schiet op, verrekte huilebalk. Je werkt me compleet op de zenuwen.

Ank: Zo, Loes Deurenberg, en nu wij met ons twee. Je hebt in de kelder dus 'n hoop goederen gezien. Nou en? 't Is toch zeker mijn kelder, of niet soms? En wat voor bewijzen heb je, dat er met die spullen iets niet in orde zou zijn?

Loes: (*even nadenkend*) Dat klopt helemaal, bewijzen heb ik niet. Dat wil zeggen: nóg niet.

Ank: Dan wil ik er verder ook niets meer over horen. En je doet nu je werk, of je verdwijnt. Maar als je nu gaat, kom je er nooit meer in, dat voorspel ik je.

Loes: (*inbindend*) Nee nee Ank, ik ga wel aan de slag. Je moet dat toch niet meteen zo serieus nemen allemaal.

Ank: Oké. En hou er dan rekening mee, (*doelt om zich heen*) dat hier ook weer eens iets gedaan moet worden. Vooral de stoelen en tafeltjes vragen om 'n beurt.

Loes: (*af via rechts*) Ja ja, zorg ik voor. Maar dat doet niets af aan het feit, dat ik gevolgd wordt. En mijn gevoel zegt me, dat we hier binnenkort met groot onheil te maken zullen krijgen. (*af*)

Ank: (*in zichzelf*) Wie zou het nou in z'n hoofd halen achter zo'n scharminkel aan te zitten. (*weer achter het buffet*)

Nancy: (*op via midden, met map onder de arm*) Goedemiddag.

Ank: Goedenavond lijkt me beter.

Nancy: (*naar het buffet, legt map erop*) Ja, 't is al later dan ik dacht. (*Ank 'n hand gevend*) Als ik me even mag voorstellen, Nancy Broekhuizen.

Ank: (*beetje verrast*) Ank van Hemert.

Nancy: U bent de eigenaresse van deze zaak?

Ank: Klopt, meteen goed geraden.

Nancy: En eh, (*doelt om zich heen*) is dit alles, of hebt u ook nog 'n zaal?

Ank: (*doelt achter zich*) Hier achter is inderdaad nog 'n gezellige ruimte die plaats biedt aan pakweg honderd personen. Met 'n beetje goede wil zelfs honderdtwintig.

Nancy: En beschikt die ruimte ook over 'n toneel, of tenminste 'n kleine verhoging?

Ank: Ach, u zou hier 'n feestje willen houden?

Nancy: (*visitekaartje gevend*) Nee nee. Ziet u, ik ben van de Xanadu-Performance en Management-agency. Ik regel shows en bonte avonden. En dat niet in grote stijl, maar hoofdzakelijk in kleinere ruimten, en met name in cafélokaliteiten, voor wie een beetje omzetstijging geen overbodige luxe zou zijn. En als ik zo eens om me heen kijk, (*geringschattend*) zou hier 'n beetje meer leven in de brouwerij geen kwaad kunnen. Laten we nu eerlijk zijn, mevrouw van

Hemert. En daarom vraag ik u, of ik u m'n aanbod eens mag laten zien.

Ank: Tja, ligt er maar aan waar het om gaat en vooral, wat 't gaat kosten.

Ik kan u hier op het platteland geen vol huis garanderen.

Nancy: *(gaat aan 'n tafeltje zitten, wat papieren en enkele foto's uit d'r map halend)* Kijkt u maar eens, als u wilt, mevrouw van Hemert en ik kan u nu al vertellen, dat u me nog dankbaar zult zijn. Weet u, voor deze show garanderen wij u honderd procent succes. En het enige waar u zich maar om hoeft te bekommeren, is de reclame. Al het overige wordt door ons geregeld.

Ank: *(zit nu bij haar)* Ja ja, zal wel. Maar betalen moet "ik".

Nancy: Waarom meteen zo sceptisch, mevrouw van Hemert? Hebt u er ook al eens over gedacht, wat zo'n avond aan entreegelden gaat opleveren? Nog helemaal afgezien van de drankomzet.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto